

ruimte om te verschillen

**We dromen van een school
waar iedereen zichzelf mag zijn
en verschillen
als een verrijking worden gezien.**

de directeur als IDENTITEITS- en DIVERSITEITSCOACH

Onderbroken worden door het verschil en ermee aan de slag gaan.

Dat verrijkt.

Christenen hebben niet het monopolie op gelukkig-zijn,
laat staan dat ze per definitie beter zouden zijn ...
We leven in een plurale samenleving (en ik vind dat positief) ...
Als de school een spiegel is van de samenleving, dan ook van haar pluraliteit.
Dat die pluraliteit geen bedreiging vormt,
maar wel een kans is,
heeft Katholiek Onderwijs Vlaanderen al langer begrepen met haar dialoogmodel.

19 september 2022: Ledencongres Katholiek Onderwijs, Gent (Citadelle), toespraak Lode Mgr. Lode Van Hecke

Nogal evident voor mij dat religieuze symbolen
getoond mogen worden op school,
dat mensen zichzelf mogen zijn,
en dat er ruimte is om ook een andere godsdienst te beleven.
En liever nog – zou ik zeggen – om interlevensbeschouwelijk van elkaar te leren.
Natuurlijk, zal dat allemaal wel zijn organisatorische en pedagogische moeilijkheden hebben.

19 september 2022: Ledencongres Katholiek Onderwijs, Gent (Citadelle), toespraak Lode Mgr. Lode Van Hecke

In de katholieke dialoogschool
komt God ons echter ook op een andere manier tegemoet
– een manier die in onze tijd bijzonder geschikt lijkt:
God kunnen we vandaag niet alleen ontmoeten in de 'arme en kwetsbare',
maar ook in de 'andere',
in diegene die van ons verschilt.
Wanneer christenen in de dialoog met de religieuze andere
uitgedaagd worden ten diepste toe na te denken over wie ze zelf zijn,
en hun identiteit onder woorden te brengen;
wanneer ze in zo'n ontmoeting gevraagd worden
de authenticiteit van hun geloof te toetsen aan dat van de andere:
is het dan te ver gezocht om hier een spoor van God te vermoeden,
een God die zich openbaart in de dialoog met de andere?

Lieven Boeve in 'Forum, december 2014'

[Woorden in Beweging](#) is het resultaat van een zoektocht bij ORBIT vzw, Broederlijk Delen en Welzijnsschakels vzw om gelijkwaardig en verbindend te spreken over migratie en superdiversiteit.

Carl Snoecx aan het woord over 'verschil'

Bijbelse achtergrond

Het verhaal van de toren van Babel in het elfde hoofdstuk van het boek Genesis is het laatste Bijbelverhaal dat over de mensheid als geheel gaat. Het sluit de scheppingsverhalen af. Je kan het belang ervan dus moeilijk overschatten. Het onderwerp van het verhaal is wat er met de gehele aarde gebeurde, hoe God de taal verwarde en de mensen verspreidde.

Die mensen zijn iets van plan. Zij komen aan in een vlakte en vestigen er zich. Daar beginnen ze te bouwen. Dat bouwen wordt gedetailleerd beschreven. Ze bouwen een stad zo groot en hoog dat de toren ervan tot de hemel reikt. Ze willen immers beroemd worden en willen ervoor zorgen dat ze niet over de aarde verspreid worden. Daarna wijzigt de toon van het verhaal: de schijnwerper wordt nu op God gericht. God daalt af, bekijkt wat er aan de hand is en begrijpt wat hij ziet. Hij legt direct een verband tussen de bouwwerkzaamheden en het feit dat de mensen één taal spreken en één volk willen zijn. Hij ziet de toekomst van die mensen somber in. Als ze blijven bouwen, zal niets of niemand hen nog kunnen tegenhouden om te doen wat ze van plan zijn te doen: één taal spreken, één volk worden.

God verwoordt nu zijn eigen plan. Het lijkt erg op dat van de mensen maar dan in de compleet omgekeerde zin. In plaats van te streven naar eenheid, streeft hij naar een zo groot mogelijk verschil. Hij verwart de taal van de mensen en verspreidt hen over de aarde. Daarmee is ook het hoofddoel van de bouwwerkzaamheden, niet verspreid worden over de hele aarde, compleet tenietgedaan. Daarom heet de stad van de mensen voortaan Babel - een woordspeling op de Hebreeuwse stam 'Balal', dat verwarren betekent - en leven de mensen voortaan in verwarring en verschil.

Het Pinksterverhaal is het vervolg van het verhaal van de toren van Babel maar ook de omkering ervan. Nog altijd is diversiteit eigen aan de mens, de leerlingen spreken alle talen. De focus van het Pinksterverhaal is echter een andere. De ruimte om te mogen verschillen verschijnt als een positief iets, als een nieuwe adem, als een hevige wind die opsteekt. Pinksteren betekent niet dat mensen eenzelfde taal moeten gaan spreken maar dat in de veelheid van taal mensen elkaar opnieuw gaan verstaan.

De inhoud van de communicatie, de inspirerende boodschap van Jezus' Geest brengt iets unieks tot stand. Mensen verbinden zich met elkaar en vormen gemeenschap. Voor de Pinkstermensen, de geïnspireerde christenen, wordt verschil geen last, maar een bron van hoop en toekomst.

De ruimte om te (mogen) verschillen

Verskil confronteert ons met de vreemdheid en ongewoonheid van een ander mens, als die onze taal niet spreekt en onze waarden en cultuur niet deelt. Ruimte voor verschil is meer dan dat verschil passief dulden. Mensen gaan over verschil in dialoog zonder verschillen per se te willen verdoezelen. Dat kan confronterend en hard zijn. De Bijbel zegt niet dat God verschillen opheft, maar het verschil precies openhoudt en juist daardoor nieuwe ruimten creëert. Mensen breken uit de eigen ruimte als iemand anders hen de rijkdom van het andere leert kennen.

Vershillen zijn dan geen beperking of bedreiging, maar worden confronterend en verrijkend voor onszelf en voor degenen waarmee we verschillen. We benaderen verschillende christenen, moslims, joden, andersgelovigen, niet-gelovigen warm en gastvrij. Wij brengen jonge mensen samen vanuit diverse milieus met andere culturele en sociale achtergronden. We scheppen ruimte voor jongeren die elders niet aan het woord komen. Jonge mensen leren in de ruimte van het verschil de eigen identiteit te verbreden en te verrijken.

De ruimte om te mogen verschillen staat of valt met empathie, het vermogen om in de huid van de ander te kruipen, zich de wereld van anderen te kunnen verbeelden. Wat daaraan voorafgaat, is zelfkennis en zelfgevoel. Een kind moet voldoende voeling hebben met en kennis hebben van zichzelf en de wereld en traditie waarin het geboren werd. Pas dan zal het zich ook andere werelden kunnen verbeelden. Kinderen kijken dan anders naar de dingen, ze zullen de wereld beter begrijpen.

Diversiteit laat leerlingen inzien dat zij niet het centrum zijn van het bestaan. We bieden jongeren een stek waar jongeren uitgenodigd worden om de eigen positie in vraag te stellen en ontvankelijk te worden voor wat het ego overstijgt.

Maatschappelijke betekenis

Onze maatschappij heeft het bijzonder moeilijk om ruimte te scheppen voor dat verschil.

De samenleving is volkomen gepolariseerd. Wit staat tegen zwart, woke tegen niet-woke, gelovig tegen ongelovig, West tegen Oost, Noord tegen Zuid...ieder bevestigt zichzelf in zijn grote gelijk en negeert zo de ruimte en rijkdom van dialoog die verschil kan creëren.

De facto doen wij hetzelfde als de torenbouwers van Babel. Voor hen geldt maar één waarheid en werkelijkheid. Dat wat anders is wordt als bedreigend ervaren, genegeerd of vermoord.

Enkel wanneer een maatschappij het lef heeft zichzelf vanuit diverse gezichtspunten te bekijken, wordt zij levensvatbaar, meent de Amerikaanse filosofe Martha Nussbaum. Maatschappelijke vernieuwing en dialoog komt tot stand vanuit ruimte voor verschil.

Via [deze link](#) kan je de tekst 'Carl Snoecx aan het woord over verschil' beluisteren.

The real you matters

Niemand zou moeten verbergen wie ze zijn. We geloven dat -de echte jij- ertoe doet.

<https://www.youtube.com/watch?v=M4KjyDYL5VI>